

عنوان مقاله:

استفاده از سیلوی آزولا در تغذیه گوساله های نر بومی گیلان

محل انتشار:

سومین کنگره ملی بازیافت و استفاده از منابع آلی تجدید شونده در کشاورزی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

حسین حسینی - کارشناس ارشد مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گیلان

محمد ستوده - کارشناس معاونت امور دام جهاد کشاورزی استان گیلان

حسن رکنی - عضو هیئت علمی موسسه علمی کاربردی استان گیلان

هوشنگ دهقان زاده - کارشناس ارشد مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گیلان

خلاصه مقاله:

آزولا سرخسی است آبی که کشت آن در آبگیرها، استخرهای پرورش ماهی، در مزارع برنج بعضی از کشورها رایج می باشد. این گیاه در دهه اخیر به شمال ایران وارد گردیده و در بسیاری از آبگیرها و بخصوص تالاب انزلی گسترش پیدا کرده است. آزولا دارای ارزش غذایی قابل توجه بوده و میتوان از آن در تغذیه دام و طیور استفاده نمود لذا با توجه به کمبود خوراک دام در کشور و به خصوص استان گیلان دستیابی به تکنولوژی کاربرد آزولا بعنوان یک علوفه امری ضروری به نظر میرسد. این آزمایش به منظور بررسی اثر کاربرد سیلوی آزولا در جیره غذایی گوساله های پرواری در قالب یک طرح کاملا تصادفی با 4 تیمار بر روی 44 راس گوساله نر بومی با وزن اولیه 114 ± 3 کیلوگرم به مدت 5 ماه انجام شد که طی آن از سیلوی آزولا با نسبت های 10 و 20 درصد در دو جیره و یونجه نیز بانسبتهای 10 و 20 درصد در دو جیره دیگر برای تغذیه گوساله ها (بر حسب ماده خشک) استفاده گردید. در طی این مدت گوساله ها هر 2 هفته یک بار توزین، خوراک مصرفی روزانه اندازه گیری شد و ضریب تبدیل غذایی نیز محاسبه گردید. در پایان، یک سوم از گوساله ها جهت اندازه گیری صفات لاشه ذبح گردیدند. نتایج نشان داد که از لحاظ افزایش وزن بین تیمارها اختلاف معنی داری وجود دارد و با آزمون دانکن مشخص گردید تیمار 20% آزولا با سایر جیره ها اختلاف معنی داری دارد ($P < 0/05$) از لحاظ ضریب تبدیل بر اساس ماده خشک و ترکیبات لاشه بین تیمارها اختلاف معنی داری وجود نداشت ($P > 0/05$) در مجموع میتوان چنین نتیجه گرفت که مصرف آزولا تا 10% در جیره گوساله های نر بومی در مقایسه با یونجه نتیجه نسبتا مشابهی دارد و استفاده از آن توجیه اقتصادی دارد.

کلمات کلیدی:

آزولا - گوساله نر بومی - تغذیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/38876>

